

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 64. Ioannes Phosphorus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Est vbi iam minor, crescis; nec id abnuo, nolit
Ante suum solem Phosphorus vltro mori?

Epigramma 64.
Ioannes Phosphorus.

Nox abit. umbrosæ vanescunt cornua Lunæ.
Corniger vt Moses; sic vetus umbra cadit.
Lex noua lux. alter cum luce recurrit in orbem
Phosphorus. is soli præuia stella micat.
Ille suo noctis conñia diuidit astro.
Albentemque nouo nunciat igne diem.
Scilicet is lucens, ardensque Lucerna Tonanti.
Conscia lux veti, cui pius ardet Amor.
Illius exortu Solymis nox incubat aris.
Inde Deo templum iam sacer orbis erit.

Epigramma 65.

**Ioannes Phosphorus, ad Argum Pasto-
rem fiderum in cœlo.**

Ardua cui cyano rident sua pascua campo. ^(a)
Coge gregem. numerum non habet ille suum.
Exsul adest cœlo nullus quo pulchrior ignis,
Prouidus it terris Phosphorus astra sequi.
Nempe suum solem comes igneus ambit I E S V M.
Hunc, præit, vt cœlo sero sequatur herum,
^(a) *Argus Pastor lûs virginis in vaccam mutatus,
plenus oculis, occisus cœlo est adscriptus.*

Epigramma 66.

**Ioannes manifesta lucerna, foris
& domi delitescens.**

Esto premas alto captiuam pectore flammam,
Mille tamen radijs emicat inde iubar.

N iij

cat